

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

liii [i.e. viii]. Potest Angelus in instante se movere ex loco adæquato ad
proximum adæquantum, non ad distantem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

VII. Locutio angelica consistit formaliter in illa volitione, quâ loquens vult, ut objectû à se hoc vel illo modo cognitû alteri suo nomine innotescat; locutio enim cōsistit in ea actione, quâ positâ ex parte loquentis necessario producuntur in audiēte species repræsentantes objectû ut cognitum à loquēte, & volitum ab hoc manifestari. Ad exigētiam itaq; hujus volitionis deus infundit audiēti Angelo species; sicq; adhuc unus loquitur alteri physicè, quatenus hanc volitionem physicè producit. Porro probabile est, hâc quoq; locutionem determinatâ habere sphaeram. De volūtate Angelica, utpote potissimû actus meritorios & demeritorios cōplectēte Theologi.

VIII. Potest naturaliter Angelus per mutationē instantaneâ ex loco adæquato se movere ad proximû adæquatû v.g. potest in instante eodē extrinsecè desinere esse in leuca A, & intrinsecè incipere esse in leuca B; potest enim ubicatio angelica, utpote indivisibilis, & nō habēs contrariû, tota simul incipere vel desinere. Non potest tamē in instante transire ad locum distātem per mediû sibi adæquatum, ne, si in instāte à leuca A per leucam B transiret ad leucā C, naturaliter esset simul in pluribus

bus locis adæquatis. Similiter naturaliter trā-
fire nō potest ab uno ad aliū locum sine tran-
sito medio nō comūnicāte; posset enim aliās
in instante locare se in loco quocunq; dis-
sisto, cūm potentia loco motiva vires in medio nō
exhauriret. Potest nihilominus pro libertate
sua prius deserere partem loci sui adæquati,
quā totū, cūm totus sit in toto, & totus in
qualibet loci parte: ut & propter eandē ratio-
nē pro libitu suo nunc majorem, nūc minore
locum intra sphaerā suæ præsentia occupare.
Ad existēdum in loco determinatur per ubi-
cationem sibi superadditam.

IX. Deum existere demonstrari potest à po-
steriori, Scripturā inquitente: *à magnitudine
enim speciei & creaturae cognoscibiliter potest
creator horū videri*: Sic enim videmus quoti-
die aliqua de novo fieri, nō fiunt à seipsis, cūm
idem nequeat producere seipsum: si ab alio
hoc iterum ab alio, vel nō, si ab alio, illud ite-
rum ab alio, & sic itur in infinitum: vel nō; &
sic habemus ens aliquod primum, quod non
est ab alio, necessarium in existendo, & perfe-
ctionis infinitæ, à quo reliqua omnia suū esse
& perfectionem habeant; & illud ens *Deum*
dicimus. *Definitur Deus esse intellectio à se,*
vel